

Î N C H E I E R E

19 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Dumitru Visternicean
Luiza Gafton

examinând admisibilitatea recursului declarat de SRL „Wic Clean”,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Norik Baroyan
împotriva SRL „Wic Clean” privind nulitatea clauzei contractuale, încasarea
prejudiciului și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 21 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost admis apelul declarat de Norik Baroyan, prin intermediul avocatului
Alexandru Goiman, fiind casată hotărârea din 10 august 2017 a Judecătoriei
Chișinău, sediul Buiucani, și pronunțată o nouă hotărâre de admitere parțială a
acțiunii,

c o n s t a ț ă:

La 24 septembrie 2016, Norik Baroyan a înaintat cerere de chemare în judecată
împotriva SRL „Wic Clean” privind nulitatea clauzei contractuale, încasarea
prejudiciului și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că, la 11 februarie 2016, de către SRL „Wic
Clean”, care activează utilizând marca comercială „Acquazzurro”, prin intermediul
punctului de primire din incinta Centrului Comercial „Malldova” din str. Arborilor
21, mun. Chișinău, a recepționat de la reclamant scurta de iarnă de model „Zegna”,
art. SD076ZS079K09, în valoare de 22500 lei, în vederea prestării serviciilor de
curățare a acesteia, la momentul recepției scurta respectivă neavând deteriorări sau
deficiențe.

La 15 februarie 2016, când a mers să preia scurta nominalizată de la
curățătorie, reclamantul a constatat că aceasta este deteriorată complet, depistând
că marginile materialului exterior al scurtei au fost dezlipite și nu mai erau integre,
iar rândurile pe partea din față și spate ce asigurau atât forma și aspectul estetic, cât
și cel funcțional, prin menținerea uniformă și proporțională a căptușelii de puf din
interiorul scurtei pe întreaga suprafață a acesteia, erau dezintegrate, căptușeala
interioară din puf s-a strămutat în partea de jos a hainei, iar în zona buzunarelor de
jos, din cauza dezintegrării materialului exterior, căptușeala din puf ieșea în afară,
astfel încât, în rezultatul prestării necorespunzătoare a serviciului de curățare scurta
a fost dezintegrată și a fost deformată complet, pierzându-și nu doar forma și

aspectul exterior estetic, dar și cel funcțional, fiind imposibilă utilizarea acesteia conform destinației.

Astfel, reclamantul s-a adresat verbal către administrația pârâtului în vederea compensării prejudiciului cauzat sau înlocuirea bunului deteriorat, iar aceștia au promis că vor întreprinde măsuri în vederea reparării prejudiciului și chiar s-au deplasat la unitatea de comerț de unde a fost achiziționată scurta dată, însă, deși reprezentanții pârâtului au făcut promisiunea indicată, pârâtul nu a întreprins nimic în vederea reparării prejudiciului cauzat mai bine de 2 luni, motiv pentru care, la 13 aprilie 2016, reclamantul s-a adresat în scris către pârât, în baza Legii privind protecția consumatorului, în vederea restituirii contravalorii serviciului necalitativ prestat și reparării prejudiciului cauzat prin restituirea costului dublu al obiectului (scurtei) deteriorat, preluat de la consumator în scopul prestării serviciului de curățare a acestuia.

Prin răspunsul SRL „Wic Clean” din 13 aprilie 2016, acesta a recunoscut prestarea necorespunzătoare a serviciului de curățare chimică, menționând că este gata să restituie reclamantului contravaloarea serviciului necorespunzător în sumă de 250 lei, iar în ceea ce privește repararea prejudiciului cauzat, a solicitat reclamantului să mai aștepte un termen restrâns pentru a încerca remedierea deficiențelor cauzate scurtei acestuia.

Ulterior reclamantul s-a adresat repetat către pârât cu solicitarea de a i se repara prin echivalent bănesc prejudiciul cauzat sau înlocuirea bunului deteriorat, fiind anexată dovada valorii bunului corespunzător, solicitare ce a rămas fără răspuns, considerând că pârâtul nu a urmărit altceva decât inducerea sa în eroare, tergiversarea și eschivarea de la repararea prejudiciului cauzat ca urmare a încălcării obligației de a presta doar servicii inofensive, inclusiv pentru bunurile consumatorului.

Reclamantul Norik Baroyan a solicitat instanței de judecată încasarea din contul SRL „Wic Clean” în beneficiul său a sumei de 22750 lei cu titlu de reparare prin echivalent bănesc a prejudiciului material cauzat, a sumei de 5000 lei cu titlu de reparare a prejudiciului moral cauzat și a cheltuielilor de judecată.

La 08 iunie 2017, reclamantul a depus o cerere de majorare a pretențiilor, prin care a solicitat suplimentar declararea nulității, ca fiind abuzivă, a sintagmei „în cazul lipsei unor marcaje despre modul de curățare” din clauza înserată la pct. 4 lit. a) de pe versoul formularului de comandă nr. 043884 din 11 februarie 2016.

În motivarea cererii respective, reclamantul a invocat că pct. 4 lit. a) de pe versoul formularului de comandă reprezintă o clauză abuzivă, ce exclude nejustificat răspunderea pârâtului, aceasta nefiind adusă la cunoștința reclamantului într-o limbă accesibilă acestuia, nu a fost negociată cu acesta, caracterul abuziv al clauzei date datorându-se faptului că indiferent de calitatea serviciilor prestate, de natura acțiunilor pârâtului, aceasta exclude din start răspunderea prestatorului de servicii pentru daunele cauzate bunurilor consumatorului, pentru simplul fapt al absenței marcajului pe articolul vestimentar preluat de la consumator, ceea ce duce, în opinia reclamantului, la excluderea inechitabilă a drepturilor și intereselor economice ale consumatorului și a dreptului de a beneficia de servicii inofensive, creând un dezechilibru semnificativ a drepturilor și obligațiilor consumatorului prevăzute de Lege în raport cu drepturile și obligațiile prestatorului de servicii.

Prin hotărârea din 10 august 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, cererea de chemare în judecată depusă de Norik Baroyan a fost respinsă.

Prin decizia din 21 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Norik Baroyan, prin intermediul avocatului Alexandru Goiman, fiind casată hotărârea din 10 august 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, și pronunțată o nouă hotărâre de admitere parțială a acțiunii și încasarea din contul SRL „Wic Clean” în beneficiul lui Norik Baroyan a prejudiciului material în sumă de 22750 (douăzeci și două mii șapte sute cincizeci) lei, a prejudiciului moral în sumă de 2000 (două mii) lei și a cheltuielilor de judecare a pricinii în sumă totală de 3778 (trei mii șapte sute șaptezeci și opt) lei, în rest pretențiile s-au respins ca neîntemeiate.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că, raportul litigios dedus judecării este reglementat de dispozițiile normelor speciale ale Legii privind protecția consumatorilor (în redacția în vigoare la data instituirii raportului juridic litigios), din care reiese că sarcina probațiunii în litigiile ce rezidă din raporturile dintre prestatorul serviciilor și consumatori aparține intimatului, sarcină pe care acesta este obligat să o realizeze în termen de 14 zile din data parvenirii reclamației consumatorului, în cazul dat a apelantului, respectiv din 13 aprilie 2016, iar neexecutarea acestei obligații în termenul indicat instituie obligația intimatului de a remedia gratuit deficiențele apărute la serviciu sau restituirea contravalorii serviciului, conform art. 13 alin. (1) al Legii privind protecția consumatorilor, precum și repararea prejudiciilor cauzate prin serviciul necorespunzător, conform art. 5 al aceleiași Legi.

În acest context, Colegiul a reținut că intimatul nu a dovedit, nici în termenul stabilit de art. 13 alin. (2) al Legii privind protecția consumatorilor, nici în cadrul examinării pricinii de către instanța de fond, nici în cadrul examinării acesteia în ordine de apel, că deficiențele vizate, și anume distrugerea scurtei predate de apelant pentru curățare, nu se datorează acțiunilor/inacțiunilor intimatului prestator al serviciilor corespunzătoare, la dosar lipsind vreo expertiză tehnică în acest sens.

Prin urmare, dat fiind faptul că Legea instituie expres consecințele inacțiunii nominalizate, Colegiul conchide că în speță se întrunesc temeiurile legale pentru adjudecarea din contul intimatului în beneficiul apelantului a costului serviciilor achitate de acesta din urmă în beneficiul SRL „Wic Clean” în sumă de 250 lei, precum și a prejudiciului cauzat în urma serviciilor prestate de intimat în valoarea bunului distrus în urma prestării acestor servicii, conform prețului de piață actual, ce constituie 22750 lei, conform informației anexate la materialele cauzei.

Instanța de apel a respins argumentele intimatului și concluziile primei instanțe referitoare la faptul că apelantul a fost preîntâmpinat de eventualele consecințe ale curățării scurtei vizate, deoarece acest aspect este irelevant pentru punerea în aplicare a dispozițiilor art. art. 13 și 15 ale Legii privind protecția consumatorilor, ce nu instituie drept temei de liberare de răspundere a prestatorului de servicii preîntâmpinarea consumatorului despre eventuale consecințe ale prestării serviciului, aceleași argumente fiind și neîntemeiate în contextul în care intimatul nu a dovedit, contrar aserțiunilor acestuia, că a prestat corespunzător serviciul de curățare contractat.

De asemenea, instanța de apel a respins argumentele intimatului cu trimitere la clauzele contractului încheiat cu apelantul ce liberează intimatul de răspundere pe

motiv că scurta prezentată pentru curățare nu conținea marcajul privind modul de curățare a acestuia, deoarece intimatul nu a probat existența unei legături cauzale între distrugerea survenită a bunului apelantului și modalitatea de prestare a serviciilor în dependență de marcajul corespunzător, motiv pentru care instanța a conchis că clauzele invocate de intimat nu sunt aplicabile speței, astfel încât acesta nu poate fi liberat de răspunderea legală pentru consecințele survenite în urma prestării de către acesta a serviciilor indicate.

La 12 iunie 2018, SRL „Wic Clean” a contestat cu recurs decizia din 21 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și menținerea în vigoare a hotărârii 10 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Suplimentar a menționat că decizia instanței de apel este contradictorie.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de SRL „Wic Clean”, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 21 februarie 2018, fiind expediată participanților la proces la data de 10 aprilie 2018 (f.d. 149), însă la materialele cauzei nu se regăsesc date care să confirme momentul recepționării acesteia de către părți. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 21 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost depus la 12 iunie 2018, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din

Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de SRL „Wic Clean”.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de SRL „Wic Clean”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Dumitru Visternicean,

Luiza Gafton